

Rozplynutí představ

Darryl Bailey

Rozplynutí představ

Přijetí nekonečného proudu života

Přeložila Radka Book

MAITREA

KATALOGIZACE V KNIZE – NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Bailey, Darryl

[Dismantling the fantasy. Česky]

Rozplynutí představ : přijetí nekonečného proudu života / Darryl Bailey ; z anglické verze

Dismantling the fantasy ... přeložila Radka Book. -- První vydání v českém jazyce. --

Praha : Maitrea, 2018

ISBN 978-80-7500-339-3

13 * 2-11-022.214 * 111.62 * (0:82-83)

– filozofie ducha

– monismus

– pohyb (filozofie) -- duchovní aspekty

– dialogy

13 - Filozofie ducha [5]

Darryl Bailey

Rozplynutí představ

Dismantling the Fantasy

Copyright © Darryl Bailey, 2007&2010

Translation © Radka Book, 2017

Czech edition © MAITREA a.s., Praha 2018

ISBN 978-80-7500-339-3

Milí čtenáři,
snažíme se, aby naše knihy byly perfektní. Pokud i přesto objevíte v knize nějakou chybu, napište nám na nakladatelstvi@maitrea.cz a my ji rádi opravíme.
Děkujeme, Váš nakladatel.

obsah

úvod	ix
mrak	1
dialog první	9
dialog druhý	31
dialog třetí	49
na jiný způsob	71
p.s. řeky Liffey	75
uznání a poděkování	77

úvod

Zde nenaleznete žádné tradice.

Nesnažíme se vás přesvědčit o jiné víře, nebo abyste na ni přestoupili.

Je to sen zpochybňující sám sebe.

mrak

Byla jednou jedna skupina přátel, kteří leželi na kopci a pozorovali mrak. Při procházce krajinou je uchvátil jeho vzhled. Byl tak nádherný, masivní a dmoucí se, chvíli vypadal jako dům a náhle jako houf balónků. Pak zase jako lesy a města, zvířata a lidé, příchody a odchody, neutuchající pohyb.

Shodou náhod se nedaleko nich potuloval starý muž, cizinec. Když ho přátelé spatřili, vykřikli nadšením: *Pojď, starý muži, přidej se k nám! Pozoruj s námi tento mrak!*

Po kvapném představení a přesouvání ležících těl zaujal své místo ve skupině.

Odpoledne příjemně plynulo a mrak nepřestával překvapovat. Byli v něm vojáci ve válce a hrající si děti. Divocí tvorové – ptáci, savci a ryby i soumaři a pracovní zvířata. Byla tam matka s dítětem. Řada scén ze života: narození, smrt, nemoc, mládí a stáří. Milenci a bojovníci, přátelé a nepřátelé, interakce skupin a jednotlivé dojemné portréty.

Čas plynul, den ubýval a starý muž se nakonec zvedl k odchodu. Poděkoval svým novým přátelům a začal se s nimi loučit, ale při pohledu na skupinku zaváhal.

Mohu se vás na něco zeptat?

Samozřejmě, odpověděli všichni po svém.

Znepokojilo vás to, co jsme dnes odpoledne viděli?

Co? Zeptali se.

Ty postavy, které jsme viděli: vojáky, zvířata, děti.

Přátelé se na sebe zmateně podívali.

Jeden z nich odvětil: *Staříku, tam nebyli žádní lidé ani zvířata, byl to přece jen mrak.*

Ostatní souhlasně kývali hlavou.

Jak to víte?

Jak víme co?

Jak víte, že to byl jen mrak?

To je přece očividné, to vidí každý.

Vidí co?

Že to je jen mrak, pořád tam je.

A co všechny ty tvary, které jsme viděli?

To nebyly tvary, jen mrak a ten nemá žádný konkrétní tvar.

Jak to víte?

Jen se na něj podívejte a uvidíte.

Co vidíte?

Nejsou tam žádné tvary.

Jak to víte?

Protože se neustále mění. Žádný tvar tam ve skutečnosti není. To, co si myslíme, že vidíme, se neustále proměňuje, přeskupuje.

Jak to víte?

Jen se podívejte! To stačí.

Nebyli tam žádní vojáci, zvířata nebo děti?

Ne. Mohlo se to zdát, ale byl tam jen mrak.

Nebyli tam vojáci odhodlaní bojovat ani milenci připraveni milovat?

Jak by se tyto falešné dojmy mohly rozhodnout cokoliv dělat? Byl to jen pohyb mraku.

A tak se mrak rozhodl hýbat?

Ne. Mrak se nerozhodl hýbat. Nemá tvar. Prostě se jen pohybuje. Je to jeho povaha.

Jak to víte?

Už jste někdy viděl mrak, který by nebyl proměnlivý? Každá jeho část se nějakým způsobem hýbe. On o tomto pohybu nerozhodl, je to automatické. Pohyb se zkrátka volně odehrává.

Nebyli tam lidé?

Nebylo tam zrození a smrt?

Zrození a smrt čeho? Je to pouze mrak. Zdá se, že tam je řada věcí, které vznikají a zase zanikají, ale nepřestává to být beztvary mrak.

A nikdo nerozhoduje o tom, že se bude něco dít?

Ne. Zdá se, že tam jsou tvary, ale ve skutečnosti tam nejsou, protože každý je proměnlivý a postupně zmizí. Je jen dění nebo pohyb. Ty tvary nejsou skutečné, jsou to falešné dojmy, zjevení, je to pouhý pohyb, proudění bez konkrétní formy.

Ale ti milenci, kteří se sblížili...?

Nebyli tam ani milenci, vojáci, ani zvířata. Je jen ten mrak.

Starý muž o tom uvážlivě přemýšlel.

*Nebyly tam žádné tvary?
Žádná rozhodnutí jednat?
Ani zrození ani smrt?*

Přesně tak! Odpověděli přátelé a mysleli, že mu to konečně objasnili.

Ale jak to můžete s jistotou vědět?

Jen se podívejte, tvary se neustále mění. Bez přestání. Žádná skutečná forma tam nikdy není. Pokud byste měl popsat mrak, neřekl byste, že vypadá jako kůň nebo voják. To by nezprostředkovalo skutečnou podstatu mraku. Ten se neustále proměňuje.

Přítomnost tvaru není realitou. Proces proměny však ano. To je základní fakt. Není zde příchod a odchod, zrození a smrt, nepadají žádná rozhodnutí, ač se to tak může zdát. Je zde pouze pohyb, to vidí každý, pokud ho sleduje dost dlouho.

Starý muž vyřčené pečlivě zvážil.

Jste si naprosto jistí?

Ano! Jsme si naprosto jistí.

A to vše jste vyčetli z pozorování té neustálé změny, pohybu, této dynamiky?

Ano.

Starý muž se zahloubal.

Mohu vám položit ještě jednu otázku?

Přátelé mlčky vyčkávali.

Jste vlastně lidé?

O čem to mluvíš? Samozřejmě jsme lidé.

Ale měníte se.

Cože?

Vše, co jste – vaše tělo, myšlenky, emoce, zájmy, pudy, touhy, schopnosti, rozhodnutí, zaměření, představy, činnosti – vlastně víc, než co jste, všechno, čeho jste si vědomi.

Co s tím?

Neustále se to všechno mění.

Ano, povzdychla si skupinka, mění se to.

A to je měníte vy?

Ne, staršíku, prostě...

Přátelé na něj zírali, myšlenky se jim honily hlavou, pod tlakem hledali nějakou jinou odpověď.

On na ně také hleděl.

Oni se na něj dívali.

On se na ně díval.

Po zdánlivě velmi, velmi dlouhou dobu.

Pak se pousmál, otočil se a odešel.

dialog první

Otázka: *Dobré ráno.*

DB: Dobré ráno.

O: *Ráda bych se tě zeptala na pár otázek ohledně tvého pohledu na život. Už jsem něco málo slyšela, ale některé věci bych si ráda vyjasnila.*

DB: Dobrá, ale jedná se prostě jen o můj pohled. Nežádám tím ostatní, aby věřili v to samé, neočekávám ani, že někdo další bude k životu přistupovat stejně.

O: *Chápu. Možná bych měla začít otázkou, zda sám sebe vnímáš jako duchovního učitele?*

DB: Ne.

O: *Ale vedeš duchovní výuku v místním centru jógy.*

DB: Ne tak docela. Před několika lety jsem byl požádán, abych v tomto centru představil svůj pohled na život. Jednalo se o prozkoumání

našeho přímého prožitku v určitou chvíli, abychom odhalili, zda naše představy o životě odpovídají i našim zkušenostem.

O: Z toho, co jsi řekl, to zní jako učení buddhismu, taoismu, advaity a dalších.

DB: Ano, do určité míry i křesťanství. Část těchto tradic v tom, co říkám, zazní, ale některé zase naopak nikoliv.

O: Ale strávil jsi roky tím, že ses těmito tradicemi zabýval. Byl jsi mnichem, žil jsi se známými buddhistickými učiteli a trávil jsi i čas s nezávislými učiteli, kteří byli obecně považováni za osvícené bytosti.

DB: Ano, od velmi raného věku jsem cítil, že v procesu vnímání je cosi zvláštního, něco, co jsem nedokázal zcela objasnit, a to mě nakonec přilákalo k různým meditačním tradicím a učitelům, protože i oni měli zájem o prozkoumání procesu vnímání. Za ta léta jich byla celá řada.

V současné chvíli dávám druhým v centru jógy příležitost, aby prozkoumali své zkušenosti. A ty, kteří mají zájem se toho zúčastnit, čeká spousta překvapení.

Původně to začalo jako sezení s jedním přítelem, ale nyní to přerostlo do něčeho mnohem většího. Mnoho lidí říká, že jim to dává podporu v každodenních životech.

Někteří mi říkají, že jim to zprostředkovává zcela jasné uvažování o životě. Jiní zase, že to vysvětluje všechna tradiční spirituální učení. A někteří říkají, že jsem úplně mimo mísu.

Ale tím se nezaobírám. Zajímá mě určitý druh svobody, která se někdy rodí během takových setkání.

O: *Můžeš tuto svobodu nějak popsat?*

DB: Ne. Ty nejhlubší prvky svobody se odklání od definování života. Časem přestaneme věřit v příběhy mysli. Potřebujeme je, abychom fungovali, ale odpadá pak obsedantní nutkání vysvětlovat existenci.

Tento druh svobody nelze zprostředkovat tím, že se zaměříme na další vysvětlování.

O: *Někteří lidé říkají, že když se přestaneme soustředit na vnímání a myšlenky, pak se dostaneme do stavu čistého uvědomění nebo čistého vědomí. Souhlasíš s tím?*

DB: Ne. To je pouze další úvaha. Jedná se o chybnou domněnku o existenci. Nikdo nikdy neopustil matčino lůno s tím, že cítil uvědomělost a vědomí. Trvá to dlouhou dobu, než nás na to společnost naprogramuje.

Lidé často mívají námitky proti takovému tvrzení, říkají, že zavržovat takové věci je nihilistické, zbytečné, popírající život a i škodlivé.

O: *A není?*

DB: Z mé zkušenosti nikoliv. Podobné reakce naznačují, že tito lidé nechápou, na co poukazují.